

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.569/2015/4.szám

A Kúria a személyesen eljáró felperesnek a főosztályvezető által képviselt Budapest Főváros Kormányhivatala alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 2015. február 26. napján kelt 26.M.1618/2013/39. számú jogerős ítélete ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.M.1618/2013/39. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes III. csoportú rokkantsági nyugdíjban részesült, mely a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (továbbiakban: Mmtv.) 32. § (1) bekezdése alapján 2012. január 1. napjától rokkantsági ellátásként került továbbfolyósításra.

A Budapest Főváros Kormányhivatala Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága a 2012. május 4. napján kelt ... számú határozatában megállapította, hogy az 56%-os egészségi állapota alapján és arra tekintettel, hogy foglalkozási rehabilitációja nem javasolt, a felperes rokkantsági ellátása a korábban megállapított és folyósított összegben kerül továbbfolyósításra (Mmtv. 33. § (8) bekezdése).

Az alperes (jogelődje) 2012. október 31. napján kelt ... számú határozatával a ... számú határozatát módosította és a felperes részére 2012. január 1. napjától rokkantsági ellátásként folyósított ellátást 2012. december 31. napjával megszüntette és egyidejűleg a komplex minősítés alapján 2013. január 1. napjától rokkantsági ellátást állapított meg 41.850 forint havi összegben azzal, hogy a módosítás a határozat egyéb rendelkezéseit nem érintette. A rokkantsági ellátás összege az Mmtv. 33/A. § (1)

bekezdés a) pontja, (2) bekezdés c) pontja, valamint a 12. § (1) bekezdés a) pontja alapján került megállapításra. A másodfokon eljáró társadalombiztosítási szerv a 2013. január 17. napján kelt 89-2-06616/2012/4. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes kereseti kérelmében kérte a társadalombiztosítási szervek határozatainak hatályon kívül helyezését és rokkantsági ellátása összegét 2012. december 31-ei állapot szerint 115.350 forintban megállapítani (emelésekkel és kamatokkal növelt mértékben) arra tekintettel, hogy állapota nem javult, felülvizsgálata időpontjában a NEFMI rendelet még nem volt hatályban és az elsőfokú vizsgálatra nem az elsőfokú szakvéleményben megjelölt 2012. április 17-ei napon került sor. A felperes hivatkozott arra, hogy ezen jogsértések ellenére nem élt jogorvoslattal az egészségi állapota mértékét megállapító határozattal szemben. Sérelmezte, hogy az Mmtv. 2012. július 26-ai módosítását követően újabb vizsgálat nélkül változtatták meg a társadalombiztosítási szervek a rokkantsági ellátása összegét. Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte határozataiban foglalt indokait fenntartva, jogszabálysértés hiányára hivatkozva.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével a társadalombiztosítási szervek határozatait hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte az Mmtv. 2. § (1) bekezdése, 5. § (1) bekezdése, 31. § (1) bekezdése, 33/A. § (1) bekezdése rendelkezéseire figyelemmel.

Az ítéleti érvelés szerint a felperes egészségi állapotának megállapításához olyan különleges szakértelemre volt szükség, amellyel a bíróság nem rendelkezett, ezért szakértői bizonyítást rendelt el. Az elsőként eljáró ... igazságügyi orvosszakértő (ISZKI BOI) a felperes össz-szervezeti egészségkárosodását 48%-ban határozta meg az NRSZH által véleményezett 44%-kal szemben. A másodikként kirendelt Semmelweis Egyetem Általános Orvostudományi Kar Igazságügyi és Biztosítás Orvostani Intézete (SOTE) a felperes össz-szervezeti egészségkárosodását 40%-os mértékben határozta meg. Mivel a felperes a SOTE szakvéleményét sem fogadta el - mint ahogy az ISZKI BOI szakvéleményét sem - a bíróság a felperes egészségkárosodása mértéke tisztázására az Egészségügyi Tudományos Tanács Egészségügyi Területen Működő Igazságügyi Szakértő Testületét (ETT ISZT) rendelte ki, amely a felperes össz-szervezeti egészségkárosodását 50%-os mértékűnek véleményezte.

A bíróság az aggálytalannak értékelt ETT ISZT szakvéleményből megállapította, hogy a felperes egészségi állapota a támadott határozatokban nem megfelelően kerültek rögzítésre, mivel nem 51%-60% közötti, hanem 31%-51% közötti kategóriába tartozik. Az ítéleti érvelés szerint az ETT ISZT orvos-szakmai indokokkal a szakvélemények (ISZKI BOI és SOTE) közötti ellentmondást

feloldotta, megállapította, hogy a felperes össz-szervezeti egészségkárosodása 50%-os, az egészségi állapota szintén 50%-os mértékű és a felperes állapotában javulás a korábbihoz képest nem következett be. A bíróság rögzítette, hogy 2012. február 6. napján felperes személyes vizsgálatát követően a felperes orvosi leleteinek áttanulmányozása alapján készített szakhatósági állásfoglalás időpontjában már hatályban volt a 7/2012.(II.4.) NEFMI rendelet, így a társadalombiztosítási szerv jogszerűen, a vonatkozó irányelvek szem előtt tartásával alakította ki szakhatósági állásfoglalását. A lefolytatott bizonyítás eredményeképp azonban az volt megállapítható, hogy a felperest jogsértően sorolta alperes „B” kategóriába a „C” kategória helyett. A megismételt eljárásra a bíróság előírta alperes számára, hogy a felperes ellátását az 50%-os mértékű egészségi állapota, valamint az Mmtv. 33/A. § a) pontja alapján állapítsa meg 2013. január 1. napjától kezdődően.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérte az Mmtv. 33/A. § megsértését állítva. A felülvizsgálati kérelmében az alperes előadta, hogy a felperes egészségi állapota alapján B2 minősítési csoportba tartozott, ellátásának összege is ennek megfelelően került megállapításra. Az alperesi elsőfokú ... határozat módosítására nem a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. CXL. törvény (Ket.) rendelkezései, hanem az Mmtv. 33/A. § (4) bekezdése alapján került sor, mely rendelkezés 2012. július 26. napján lépett hatályba és ezen időpontot megelőzően hozott határozatok esetében írta elő - határidő megjelölésével - az ellátás összegének módosítását. A módosító határozat a ... számú határozat egyéb rendelkezéseit nem érintette. A határozat ellen a felperes jogorvoslattal nem élt, a komplex minősítés eredményét nem vitatta, ezen rendelkezés jogerőre emelkedett, így a B2 minősítés jogszerűsége már nem volt vizsgálható.

Az Mmtv. 2012. július 26. napjától hatályos 33/A. § (4) bekezdése a társadalombiztosítási szerveknek csupán az ellátás összege tekintetében adott felhatalmazást a jogerős hatósági határozat módosítására, az egészségi állapot vizsgálatára nem.

A bíróság jogerős ítélete ellentétes a Kúria Mfv.III.10.753/2013/7. számú ítéletében foglaltakkal, amely az alperesi érvelést támasztja alá.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte arra is figyelemmel, hogy az alperes nem jelölte meg, hogy a jogerős ítélet mely jogszabályt sérti. A felperes álláspontja szerint a bíróság a szakértői bizonyítás eredményére, az ETT ISZT szakvéleményére alapítva hozta meg az ítéletét. A szakhatóság tévesen állapította meg a felperes

egészségi állapota mértékét, így az ellátás összege is helytelenül került megállapításra és ez a helytelen összeg „gördült tovább” a módosító határozatban megállapított összegre is.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében előadta, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során nem hivatkozott arra, hogy az egészségi állapot mértéke nem vizsgálható, erre csupán a felülvizsgálati kérelmét alapította. Alperes az elrendelt szakértői bizonyítást tudomásul vette, a szakvéleményekre nyilatkozatokat tett. A felperes érvelése szerint az alperes által felhívott kúriai ítélet és eseti döntés jelen jogvita elbírálására nem alkalmazható.

Az alperes megváltozott jogi álláspontja - egészségi állapot mértéke nem lett volna vizsgálható - a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését nem eredményezheti, mivel a felülvizsgálattal csak olyan kérdés támadható, amely ez első- és másodfokú eljárásban is felmerült (BH 1997.54., EBH 2000.371.) Az alperes a felülvizsgálati kérelmében felhozott kifogásokra az alapeljárásban nem hivatkozott, így a felülvizsgálati kérelemben új jogcímre, korábban nem érvényesített kifogásra már nem hivatkozhat (BH 1996.372.).

Amennyiben a Kúria az alperes felülvizsgálati érvelését elfogadná, úgy olyan kérdésben döntene, amelyről az elsőfokú bíróság nem döntött. Mivel az alperes felülvizsgálati kérelme nem fogadható el, a jogerős ítélet hatályban tartása indokolt.

Mindezen túlmenően a felperes álláspontja szerint az alperes által felhívott jogszabályok, valamint a NEFMI rendelet 1. számú melléklete az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésében rögzített bizalomvédelem elvét, XV. cikk (2) bekezdésében foglalt diszkriminációs tilalmat, és a XV. cikk (4) bekezdésében írt esélyegyenlőség megvalósítására irányuló állami kötelezettséget, valamint a XIII. cikk (1) bekezdésén alapuló tulajdonhoz való jogot sérti. A felperes kérte az alaptörvényellenesség utólagos vizsgálata érdekében az Alkotmánybíróság megkeresését - az eljárás felfüggesztése mellett - az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott az alábbiak szerint.

A Kúria - a Pp. 270. § és a 275. §-a értelmezése során - számos határozatában (KGD.2000/149., EBH 2002.709., Mfv.III.10.703/2012/4., Mfv.III.10.583/2014/4., Mfv.III.10.031/2015/5. stb.) rámutatott, hogy a felülvizsgálati

eljárás rendkívüli perorvoslati eljárás, abban nem lehet hivatkozni új jogcímre, illetve megjelölni olyan új jogszabálysértést, amelyre a fél a felülvizsgálati eljárást megelőző bírósági eljárásban nem hivatkozott. A rendkívüli perorvoslatnak csak olyan téves jogi álláspont vagy mulasztás szolgálhat alapjául, amely az eljárás korábbi szakaszaiban is a per tárgya volt. Amely kérdéssel ugyanis a korábban eljárt bíróságok erre irányuló kérelem hiányában nem foglalkozhattak, azzal kapcsolatban jogszabálysértést sem követhettek el.

A bírósági eljárás kereteit a felperesi kérelem, illetve az alperesi ellenkérelem határozza meg, amelyek kizárólag a felperes egészségi állapota mértékére vonatkoztak, és a bizonyítási eljárást is ennek megfelelően folytatta le a bíróság.

A felperes kereseti kérelmében a társadalombiztosítási szervek határozatainak hatályon kívül helyezését arra tekintettel kérte, hogy rokkantsági ellátása összegét tévesen állapította meg alperes, mivel az egészségi állapota nem javult, újabb vizsgálat nélkül változtatta meg az alperes a rokkantsági ellátása összegét. Kérte egészségi állapotára szakértői bizonyítás elrendelését.

Az alperes a szakértői bizonyítás (ISZKI BOI, SOTE, ETT ISZT) lefolytatását nem ellenezte, a bíróság által beszerzett szakvéleményekre nyilatkozott, azokat nem kifogásolta. Az alperes nem vitatta, hogy az egészségi állapot vizsgálatának a munkaügyi bíróság előtt folyamatban lévő perben helye lenne, az Mmtv. 33/A. § rendelkezései kapcsán a felülvizsgálati kérelmében felhozott érveket nem adta elő.

A Kúria megállapította, hogy az alperes felülvizsgálati kérelmében olyan jogszabály (Mmtv. 33/A. §) munkaügyi bíróság általi megsértését állította, amelyekre a perben nem hivatkozott, erre tekintettel - a fent ismertetett következetes bírói gyakorlat értelmében - a jogerős ítélet megalapozatlansága vizsgálatának és megállapításának nincs helye, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetését nem kérte, ezért a bíróság e körben mellőzte a határozathozatalt a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékéről az Mmtv. 14. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2016. január 20.

Dr. Zanathy János sk. tanácselnök, Dr. Farkas Katalin sk. előadó
bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin sk. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő